

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 419/2021
09.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари извршног повериоца „Paragraf lex“ ДОО Нови Сад, ког заступа пуномоћник Драган Чокорило, адвокат из ..., против извршног дужника адвоката АА из ..., ради наплате новчаног потраживања, решавајући сукоб надлежности између Основног суда у Нишу и Привредног суда у Нишу, у седници већа одржаној дана 09.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Основни суд у Нишу стварно је надлежан за поступање у овој правној ствари.

Образложење

Извршни поверилац „Paragraf lex“ ДОО поднео је предлог за извршење против извршног дужника адвоката АА, ради наплате годишње претплате на правну базу „Paragraf lex“. Предлог је поднет Основном суду у Нишу, који је одлучујући о истом донео решење о извршењу. Основни суд у Нишу се потом својим решењем Иив 378/21 од 23.04.2021. године огласио стварно ненадлежним за одлучивање о предлогу за извршење и списе предмета доставио Привредном суду у Нишу као стварно и месно надлежном.

Привредни суд у Нишу изазвао је сукоб надлежности, налазећи да није надлежан за одлучивање у овој правној ствари.

Решавајући настали сукоб надлежности између Основног суда у Нишу и Привредног суда у Нишу, у смислу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд налази да је Основни суд у Нишу стварно надлежан за одлучивање о поднетом предлогу за извршење.

Одредбом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова предвиђено је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд. Одредба члана 25. став 1. и став 2. истог Закона предвиђа да привредни суд у првом степену, између осталог, одређује и спроводи извршење на основу извршних и веродостојних исправа када се односе на лица из става 1. тачка 1. овог члана (привредни субјекти) и одређује и спроводи извршење и обезбеђење одлука привредних судова.

У конкретном случају предлог за извршење поднео је извршни поверилац „Paragraf lex“ ДОО против извршног дужника адвоката АА, на основу веродостојне исправе.

Како се извршење не односи на лице из става 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, односно како је само извршни поверилац привредни субјект у смислу одредаба Закона о уређењу судова и Закона о привредним друштвима, а извршни дужник физичко лице – адвокат, то је у смислу цитираних законских одредби стварно надлежан за одлучивање о поднетом предлогу за извршење Основни суд у Нишу.

Адвокатура је у одредби члана 2. став 1. Закона о адвокатури дефинисана као независна и самостална служба пружања правне помоћи физичим и правним лицима, а адвокат је у складу са одредбом члана 4. тачка 2) истог закона лице које је уписано у именик адвоката, које је положило адвокатску заклетву и бави се адвокатуром. Из наведеног следи да адвокат није привредни субјект и да нема места установљавању надлежности привредног суда за одређивање и спровођење извршења у овом поступку.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, применом одредбе члана 22. став 2. ЗПП.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић